

OBSESSIONS

from
WUNDERKAMMER
to
CYBERSPACE

Foto Biennale Enschede

John Divola

Als fotograaf verzamelt John Divola (vs) stills van Hollywood sets. Het zijn puur praktische beelden, een gedetailleerde weergave van de set voor het geval die moet worden herbouwd als er opnieuw gefilmd moet worden. In het begin werd Divola geraakt door de schoonheid van deze foto's en door de bijzondere technische kwaliteit van deze contactafdrukken van 20x25 centimeter. Omdat zijn eigen werk vaak over afwezigheid gaat, pasten deze foto's van lege sets binnen zijn interessesfeer. De installatie *Incidental Subjects* laat 36 van deze foto's zien, meestal gemaakt in de Warner Brothers Studios in het begin van de jaren dertig. Het gaat in deze foto's om een aantal zaken, waaronder de vraag wie de echte makers van de

foto's zijn. Het gaat hier immers om anonieme foto's die het werk van art directors vastleggen, die op hun beurt weer werken met de ideeën van regisseurs, auteurs en studio personeel, die op hun beurt weer zeggen in te spelen op de wensen van het publiek. Een ander gegeven is aanwezigheid en afwezigheid: al is er menselijke aanwezigheid in de vorm van technici, toch zijn zij binnen het doel van de foto volkomen toevallig, het zijn toevallige passanten. En tot slot is er natuurlijk de waarheid: de foto's zijn een weergave van een fictieve werkelijkheid, onmiddellijk herkenbaar maar nergens echt bestaand. Misschien suggereert Divola hier dat we allemaal toevallige passanten in een set zijn.

Himself a photographer, John Divola (USA) collects stills of Hollywood sets. Purely practical images, they are made as a detailed record of the set in case it has to be recreated for a reshoot. Initially he was fascinated by their beauty, and, as 20x25 cm contact prints, their extraordinary technical quality. As his own work often deals with absence, these photos of empty sets also intersected with his interests on that level. The installation *Incidental Subjects* presents 36 of these, most of them taken at the Warner Brothers Studios between 1931 and 1934. They deal with several issues, one being authorship.

Uit/ from Incidental Subjects

Anonymous photographs, they record the work of art directors, who were in turn responding to the vision of directors, authors and studio executives, who in turn claimed to be responding to the desires of the 'public'. Another is presence and absence: although there may be a human presence in the form of technicians, they are absolutely incidental to the purpose of the image, truly incidental subjects. A final issue is of course truth: they are representations of a fictive reality, instantly recognizable but existing nowhere. Perhaps, Divola suggests, we are all incidental subjects wandering in such a set.

